

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - Μάρκ. 10, 32-45 (2/4/2017)

Η διακονία του Χριστού στον κόσμο

Βρισκόμαστε στην τελευταία Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αδελφοί μου. Στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε ο Κύριός μας προετοιμάζει τους Μαθητές Του για το Πάθος και την Ανάστασή Του. Τους αποκαλύπτει όλα όσα πρόκειται να Του συμβούν, προκειμένου να μη λιποψυχήσουν και απελπιστούν, αλλά να διατηρήσουν ζωντανή την ελπίδα της νίκης, καθώς Εκείνος θα είναι ο ρυθμιστής και κυρίαρχος των εξελίξεων. Όμως, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, παρεξηγούν τα λόγια Του και ζητούν δόξες και τιμές στη Βασιλεία Του. Και ο Χριστός τους ομιλεί για το ποτήρι του πόνου και της οδύνης που ο Ίδιος και εκείνοι θα πιούν και το οποίο θα κληθούν να δοκιμάσουν όσοι επιλέξουν να Τον ακολουθήσουν. Τους ομιλεί για το αληθινό πρωτείο στη ζωή που είναι καρπός της διακονίας της αγάπης, πρότυπο της οποίας είναι ο Ίδιος, ο Οποίος δεν ήλθε στον κόσμο για να διακονηθεί, αλλά για να διακονήσει τους ανθρώπους.

Ποιά είναι, όμως, η διακονία που επετέλεσε και επιτελεί ο Χριστός στον κόσμο; Καταρχήν, **η ίδρυση της Εκκλησίας Του**, *«του επιγείου ουρανού, στον οποίο ο ουράνιος Θεός ζει και κινείται»*¹ και η παράδοση των ιερών Μυστηρίων. Πρόκειται για την σημαντικότερη διακονία και προσφορά του Θεανθρώπου στην ανθρωπότητα, γιατί *«η Εκκλησία είναι η μεγάλη αγκαλιά που δίδει νόημα στη ζωή και παρηγοριά στον κάθε άνθρωπο. Στην Εκκλησία όλοι οι άνθρωποι είναι δεκτοί, όλοι Της ανήκουν και σε όλους ανήκει. Στην Εκκλησία δεν υπάρχουν διακρίσεις, υπάρχει ισότητα, δεν υπάρχει εξουσία, αλλά διακονία, δεν υπάρχει βία, υπάρχει μόνο αλληλεγγύη, δεν υπάρχει μίσος, αλλά μόνο αγάπη, δεν υπάρχει καταπίεση, αλλά μόνο ελευθερία. Σε κανένα άλλο χώρο δε γίνεται κανείς δεκτός όπως είναι, με τις αμαρτίες του, με τα λάθη του, με τις σκιές και τις κηλίδες του. Μόνο στην Εκκλησία υπάρχει χώρος για τον καθένα. Και γι' αυτό, όποιος λείπει απ' το καθημερινό προσκλητήριο της Εκκλησίας γίνεται αντιληπτός και προκαλεί όχι μόνο ανησυχία για την προσωπική του κατάσταση, αλλά και τις προσευχές για την μετάνοιά του. Κανένας δεν είναι αναμάρτητος και κανένας δεν αποκλείεται από την χάρη του Θεού και την Βασιλεία Του...»*².

Η επόμενη σπουδαία προσφορά του Χριστού στον κόσμο είναι η **διακονία του ανθρώπινου πόνου**. Ο Κύριος δεν αγνόησε, ούτε περιφρόνησε τις υλικές και καθημερινές ανάγκες των ανθρώπων. Αντιθέτως, θεράπευσε τους αρρώστους, απάλυνε τον πόνο της ψυχής

¹ Άγιος Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως

² Χριστόδουλος (+), Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & Πάσης Ελλάδος, Ομιλία, Π. Ψυχικό 17/9/2006

και του σώματος, χόρτασε τους πεινασμένους, παρηγόρησε τους πενθούντες, απάλλαξε τους δαιμονισμένους από την επήρεια του διαβόλου και χάραξε τους δρόμους της διακονίας που και η Εκκλησία Του ακολουθεί στην πορεία του χρόνου. Το έργο της Εκκλησίας είναι διττό. Πρωτίστως η σωτηρία της κάθε ψυχής και, στη συνέχεια, η θεραπεία των κοινωνικών αναγκών. Σε αυτή τη λογική στηρίζεται το σπουδαίο κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο που επιτελεί η Εκκλησία και αγκαλιάζει όλα εκείνα τα σημεία πάνω στα οποία παίζεται, στην εποχή μας, το δράμα του κόσμου. Πρόκειται για διακονία που γίνεται στο όνομα του Χριστού και για την αγάπη του Χριστού, τον Οποίο η Εκκλησία βλέπει και συναντά στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου.

Οι διαστάσεις και το μέγεθος της διακονίας του Χριστού στον κόσμο ασφαλώς δε μπορούν να εξαντληθούν και περιγραφούν σ' ένα τόσο περιορισμένο χώρο. Κορυφαία θέση, όμως, μέσα της κατέχει η **απαλλαγή του ανθρώπου από την αιχμαλωσία της αμαρτίας**, που επιτεύχθηκε με το Πάθος και τη Σταύρωση Του. Η αμαρτία δημιουργεί γύρω από τον άνθρωπο μια κατάσταση απελπιστική, χαρακτηριστικά της οποίας είναι ο θάνατος, η δουλεία, η αιχμαλωσία, η αναίρεση της ουσιαστικής ελευθερίας, η ατιμία και η καταιοχύνη. Ο Χριστός, με το Αίμα Του, μάς εξαγόρασε, πλήρωσε τα λύτρα της ελευθερίας μας και μάς έδωσε την δυνατότητα της σωτηρίας με τη σταυρωμένη αγάπη Του, που δεν είναι λόγια, ευχολόγια, πράξεις συμπάθειας και αλτρουισμού, αλλά το απόλυτο δόσιμο, μέχρι θυσίας.

Αυτές είναι οι κορυφαίες διαστάσεις της διακονίας και της προσφοράς του Χριστού στον κόσμο. Αυτός είναι ο Χριστός, τελικά. Ο μόνος και αληθινός διάκονος, Τον οποίο καλούμαστε, εντός ολίγου, ν' ακολουθήσουμε στον δρόμο της απόλυτης θυσίας. Στην πορεία προς τον Γολγοθά. Είθε να συμπορευτούμε πλάι Του, αντιλαμβανόμενοι το μέγεθος της σταυρωμένης αγάπης Του για μάς. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.